

14. februar 2015

Kjære venn av UPLIFT !

Nok en gang har et nytt kull på 1.500 menn og kvinner i West Nile Region vært oppe til eksamen, og igjen er det store flertall blitt beæret med elegant vitnesbyrd og vurdert som skrive- og lesekyndige.

Og nok en gang kan vi som igjen fikk være til stede ved eksamensseremonien – vi her nordfra, som i mer enn hundre år har tatt slike ferdigheter som en selvfølge – fundere på betydningen av gaven når den tas i mot først i voksen alder. Hvordan arter den seg i praksis, i år og neste år? Vil den forplikte i familien, for barn og barnebarn? Kan den virkelig bety mindre fattigdom, mer velferd – også på kort sikt? En ting er sikkert: Den 14. januar 2016 var stoltheten dyp og gleden umiddelbar. Disse bildene lyver ikke!

På den annen side kan det være grunn til å sette spørsmålstegn ved 'tallenes tale'. Hvordan kan det ha seg at en så stor andel av dem som fullfører kursåret også består eksamen? Det er mange som har undret seg over resultatet de tre siste årene – 92 % ved årets eksamensseremoni, 94 % og 96 % de to foregående år. [se vedlegget] Spørsmålet ble stilt i møte med UPLIFT-styret 15. januar. Vi fikk to svar:

Det første, at det i hht. offentlig regulativ gis 'stå-karakter' for besvarelser ned til 40 % tilfredsstillende svar (en 2er i Norge?) Det skal nå vurderes å øke denne til 45 %.

Det andre svaret vil overraske noen: Blant kursdeltakerne finnes også noen fra et nabolandsdistrikt som har deltatt i tidligere år – endog noen som kan ha bestått, men vil ha mer av det gode! Dette har man ikke klart å unngå, men ettersom alle navn er registrert hvert år, vedtok styret å skaffe seg en oversikt over hvor mange 'repeating learners' det kan dreie seg om.

Forsanger – og landsbyklobn

En annen 'overlapping' som vi tidligere har oppdaget – og i år slett ikke hadde noe i mot – er at noen dansere og sangere er gjengangere. Også dere som er venner av UPLIFT har for lengst forstått at UPLIFT-seremonien er årets høydepunkt. Bor man nær nok (et par timers gange) eller får skyss på et overfylt lasteplan, er fristelsen til å delta stor. I år kjente vi igjen spesielt to av fjorårets 'frontfigurer' – en forsanger og en selvbestalt landsbyklobn!

Denne gang ble det behørig markert at UPLIFT ved utgangen av 2015 har fullført 'sine' 15 år – sammenfallende med tidsrammen for FN's Tusenårsmål. Blant disse står fattigdomsbekjempelse stadig sentralt. UPLIFT tar sikte på å utarbeide en rapport som skal dokumentere – utover en kvantitativ oversikt – hvilken *kvalitativ endring* i livsvilkår opplæringen har medført. Med andre ord, i UPLIFTs 'terminologi', Literacy for *Transformation*. Det vil bli spennende å se hvordan en slik 'transformativ læring' får betydning i de neste 15 år, i lys av FNs nye Sustainable Development Goals (SDG).

Det lå et historisk sus i Hizzaya's sammenfatning av UPLIFTs utvikling siden første avgangskull i 2001, og Venner av UPLIFT ble takket spesielt, for så vel økonomisk som moralsk støtte gjennom de siste fire år. Herved er takken overbrakt til alle dere som er venner – av UPLIFT!

Doctor, or Director, or both – Hizzaya i storform

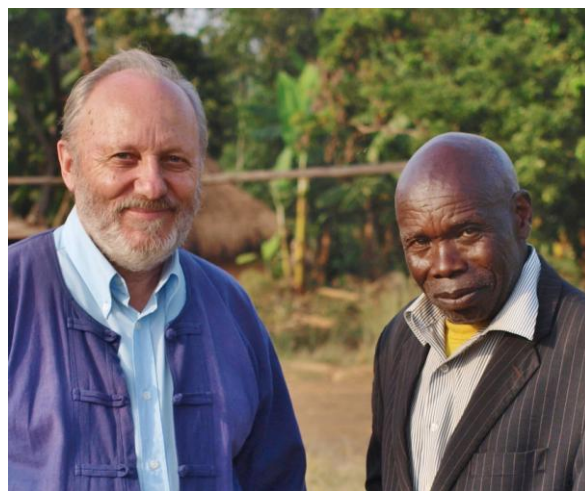
I skrivende stund stiller nye unge og gamle kvinner og menn i kø for 'opptak' i 2016-kullet, i fire nye geografiske områder som også har måttet vente på tur, i og med UPLIFT's begrensede kapasitet.

På hjemlige breddegrader håper styret i Venner av UPLIFT at også vi stevner videre, at det byr seg anledninger til å fortelle om dette ugandiske hjertebarn (gjerne med visittkortet som huskelapp)

og at bidragene fortsatt vil dryppe inn jevnt og trutt og sikre UPLIFTs videre arbeid. Femten tusen kroner – 'alt vi eier og har' – er nettopp avsendt, slik at nye lærehefter kan trykkes opp midt i februar.

Med mange gode hilsener, både fra venner i Uganda og fra oss fem i styret –

Michael, Helge, Victoria, Inger-Johanne og Gunnar

Et muntert øyeblikk mellom to venner av UPLIFT – én av oss er ordfører i vertskommunen